

פרוטוקול מס' 61
מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שלישי, ד' באדר א' התשנ"ז (11 בפברואר 1997), שעה 10:00

נכחו:

חברי הוועדה: סאלח טריף - היו"ר
אברהם פורז - מ"מ היו"ר

מוזמנים: שלום גולדנברגר - משרד הבריאות
אילנה מישר - משרד הבריאות
עורך דין נתן סמוך - משרד הבריאות
יהודה חזן - משרד הפנים
עורך דין אבי פורטן - משרד הפנים
דוד פילזר - מינהל התכנון, משרד הפנים
עורכת דין דפנה הקר - שדולת הנשים
שלום ברזילי - נציג מרכז השלטון המקומי
יצחק ימיני - נציג מרכז השלטון המקומי

יועצת משפטית: מרים פרנקל-שור

מנהלת הוועדה: יפה שפירא

קצרנית: תמר פוליבוי

- סדר-היום: 1. החלטת שירותי הדת היהודיים (גימלאות לראש מועצה דתית וסגניו),
התשנ"ז-1997.
2. תקנות בדבר בתי שימוש לנשים בבניינים ציבוריים.
3. תקנות התכנון והבניה (שיעור אגרות להגשת עררים בפני ועדת ערר
לפי סעיף 12א. לחוק), התשנ"ז-1996.

-----

1. החלטת שירותי הדת היהודיים (גימלאות לראש מועצה דתית וסגניו), התשנ"ז-1997

היו"ר סאלח טריף:

אנשי משרד הדתות, שביקשו להביא תיקון להחלטת שירותי הדת היהודיים (גימלאות לראש מועצה דתית וסגניו), התשנ"ז-1997, לא הגיעו לישיבה, ולכן לא התקיים דיון בנושא. אבקש להביא זאת לידיעת שר הדתות.

2. תקנות בדבר בתי שימוש לנשים בבניינים ציבוריים

היו"ר סאלח טריף:

אני פותח את הישיבה. נושא הדיון היום הוא תקנות בדבר בתי שימוש לנשים בבניינים ציבוריים. עניין זה עלה לאור הטענות, שלנשים יש בעיה גדולה יותר מאשר לגברים באשר לבתי שימוש בבניינים ציבוריים. זהו נושא שהסכימו עליו מכל קצות הבית, והיה קונצנזוס שיש לסייע לנשים ושיש לתקן תקנות בעניין זה כדי לחייב שבבתי שימוש ציבוריים יהיה סידור מיוחד לנשים.

אבי פורטן:

הכנסת הקודמת תיקנה את חוק התכנון והבניה, והוסיפה סעיף 1א158 בדבר בתי שימוש המיועדים לנשים, ובו נאמר: "בסעיף זה, בית שימוש ציבורי - בית שימוש בבניין ציבורי כהגדרתו בסעיף 158 ב. בבית שימוש ציבורי יהיה המדור המיועד לנשים גדול בשטחו ובמספר הקבועות שבו מן המדור המיועד לגברים באותו מקום, הכל כפי שיקבע שר הפנים בתקנות בהתייעצות עם המועצה הארצית ועם שר הבריאות.

(ג) - שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת רשאי לפטור סוגי בניינים או מקומות מהוראות סעיף זה."

זוהי הוראת החוק המסמיכה, ובעקבות כך אנשי משרד הפנים ביצעו עבודה במסגרת ועדת משנה של המועצה הארצית לתקנות ולנהלים ובמסגרת ועדה בין-משרדית העוסקת בהוראות למתקני תברואה, ועידכנו את כל הטבלאות המחייבות בדבר תקנים של מיתקני התברואה בבניינים השונים. אלה הטבלאות הגדולות שצורפו לבקשה לאשר את התקנות.

מבנה התקנות פשוט למדי: תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות) הן תקנות קיימות, המסדירות את כל התנאים הטכניים המקצועיים וההנדסיים הדרושים למבקשים היתר בניה לבניין. התקנות כבר כיום מסדירות הפניה להל"ת - הוראות למתקנים תברואתיים. התקנו את ההפניה באופן שתהיה תואמת לתיקון החוק.

היו"ר סאלח טריף:

האם זוהי הטבלה המחייבת שאתם מציגים לנו?

אבי פורטן:

כן. העיקרון בתקנות מאמץ את החוק, שתמיד "בבית שימוש ציבורי יהיה המדור המיועד לנשים גדול בשטחו ובמספר הקבועות שבו מן המדור המיועד לגברים באותו מקום". בתקנה 1 (ג) נאמר: "במוסדות חינוך, בתי תפילה ובמוסדות קהילתיים אחרים, שלגביהם יוכיח מבקש ההיתר, להנחת דעתו של המהנדס, כי מספר הנשים הצפויות להשתמש בבנין שיוקם, קטן ממספר הגברים, יפחת השטח בבית השימוש הציבורי לנשים ומספר הקבועות שבו מזה של הגברים בהתאם לקבוע ב"טבלה". זהו החריג היחיד החל על מקומות, כמו: בתי תפילה של כל הדתות, שידוע שפוקדים אותם יותר גברים מנשים, או בתי ספר לגברים, כאשר במקומות כאלה אין סיבה להיצמד לכלל. זוהי המסגרת המשפטית, ודוד פילזר יציג את פרוט השינויים שנעשו.

היו"ר סאלח טריף:

האם משתמע מהטבלה שיש בתי שימוש ציבוריים כפולים לנשים?

דוד פילזר:

לא.

אברהם פורז:

בבתי שימוש ציבוריים לגברים מותקנות משתנות ואסלות, ואילו בבתי שימוש ציבוריים לנשים מותקנות רק אסלות. במקרים רבים מספר האסלות בבתי שימוש ציבוריים לגברים זהה למספר האסלות בבתי שימוש ציבוריים לנשים, ומאחר שאין אפשרות שימוש במשתנות בבתי שימוש ציבוריים לנשים, צריכות להיות בהם יותר אסלות. בעיקרון, כמות האסלות בבתי שימוש ציבוריים לנשים צריכה להיות זהה לכמות האסלות והמשתנות שבבתי שימוש ציבוריים לגברים.

דוד פילזר:

בחלק מסוגי המבנים ההל"ת מאפשרות למתכנן המבנה להעריך מראש את מספר הנשים והגברים הצפויים להשתמש בו. לא תמיד המדור המיועד לנשים בבית שימוש ציבורי יהיה גדול בשטחו ובמספר הקבועות שלו מזה של הגברים.

אברהם פורז:

האם זה אומר, למשל, שבכדורסל יוצאים מהנחה שרק גברים מגיעים לארוע?

דוד פילזר:

לאו דווקא. דבריו של חבר הכנסת אברהם פורז, שכמות האסלות בבתי שימוש ציבוריים לנשים צריכה להיות זהה לכמות האסלות והמשתנות גם יחד בבתי שימוש ציבוריים לגברים, אינם מדויקים. ברוב המקרים ההעדפה היא שתהיה בבתי שימוש ציבוריים לנשים כמות אסלות מעבר לכמות המשתנות והאסלות גם יחד בבתי שימוש ציבוריים לגברים, בהנחה שנשים שוהות זמן רב יותר בתאים מגברים.

אברהם פורז:

באיצטדיון כדורסל, לדוגמה, ההנחה היא שבאים למשחקים יותר גברים מנשים. האם אתם מתייחסים לאיצטדיון לפי אמת מידה שונה משאר בנייני ציבור, או שההנחה היא שיתכן שיתקיים שם ארוע אחר מלבד הכדורסל, ואי לכך יש להתייחס לאיצטדיון כאל בניין ציבורי רגיל?

דוד פילזר:

אנו יוצאים מתוך ההנחה האחרונה שהזכרת, שכן "רק במוסדות חינוך, בתי תפילה ובמוסדות קהילתיים אחרים, שלגביהם יוכיח מבקש ההיתר, להנחת דעתו של המהנדס, כי מספר הנשים הצפויות להשתמש בבניין שיוקם, קטן ממספר הגברים, יפחת השטח בבית השימוש הציבורי לנשים ומספר הקבועות שבו מזה של הגברים בהתאם לקבוע "טבלה".

אברהם פורז:

"קטן" לא חייב להיות קטן באופן משמעותי, זה יכול להיות גם קטן באחד.

דוד פילזר:

אבל ההערכה היא לפי מספר המשתמשים.

אברהם פורז:

אולי כדאי לציין "קטן באופן משמעותי"?

דוד פילזר:

הטבלה בנויה לפי מספר משתמשים, ואם מספר הנשים הצפויות להשתמש בבניין שיוקם יהיה קטן במעט ממספר הגברים, עדיין תהיה העדפה בשטח ובמספר הקבועות לבית השימוש הציבורי לנשים על פני בית השימוש הציבורי לגברים. רק אם מספר הנשים הצפויות להשתמש בבניין שיוקם יהיה קטן ממספר הגברים בצורה משמעותית, יפחת שטח בית השימוש הציבורי לנשים ומספר הקבועות שבו מזה של הגברים.

הבקשה לאישור התקנות נשלחה פעמיים לכנסת הקודמת, וגם שונתה פעם בעקבות הדיונים שהיו עם הממונה על חקיקת המשנה במשרד המשפטים. כמו-כן היתה חובת התייעצות עם שר הבריאות כחלק מחובת תיקון התקנות, ואכן קיבלנו הערות ממשרד הבריאות וגם מעיריית תל-אביב. חלק מההערות של משרד הבריאות קיבלנו, וחלק לא קיבלנו, ולכן יש תיקונים קלים במסמך שלפניכם.

היו"ר סאלח טריף:

מה קורה עם מבנים קיימים, למשל, היכל התרבות?

דרד פילזר:

תקנות אלה הן פרוספקטיביות, כלומר רק כלפי העתיד. יש בעיה לחייב דברים על מבנים שנבנו בהיתר לפי הגישות שהיו בתוקף.

אבי פורטון:

השאלה עלתה כשחוקקו את התיקון, ובמכוון לא החלו את התיקון רטרואקטיבית. זוהי בעיה לכפות בדיעבד שינוי פנימי.

היו"ר סאלח טריף:

לעתים יש בעיה אמיתית שקיימת במבנים קיימים שהומים בגברים ובנשים, האם אפשר לעשות משהו בנידון? האם אפשר לעשות שיפוץ או שינוי?

אבי פורטן:

מכיוון שהעקרון אומר שיש להגדיל את בתי השימוש הציבוריים לנשים, זה יהיה בהכרח על חשבון שימושים אחרים בבניין. כיום אין החוק מסמיך אותנו להתקין תקנות, וזה מחייב את תיקון החוק.

אברהם פורז:

זוהי שאלה האם אפשר לעשות חקיקה כזו באופן רטרואקטיבי, לדוגמה, לכפות ביטול חלק מקומת משרדים בכדי להעמיד בתי שימוש.

דפנה הקר:

בהנחה שיש מספר זה של גברים ושל נשים במוסד ציבורי, מה יהיה היחס בין בתי השימוש הציבוריים לנשים ובתי השימוש הציבוריים לגברים, למשל, בטבלה 3.26.3 סידורים תברואתיים מינימליים בבניינים, בסעיף 2ג - חטיבת ביניים, חטיבה עליונה, בתי ספר מקצועיים, בתי ספר למבוגרים, מוסדות להשכלה גבוהה וכדומה?

דוד פילזר:

עד 40 נערים או גברים חייבים באסלה אחת, במשתנה אחת ובכיור אחד, ואילו אותו מספר של נערות או נשים חייבות בשלוש אסלות ובשלושה כיורים.

דפנה הקר:

האם ניתן להסיק מכך, שמספר הקבועות בבתי שימוש ציבוריים לנשים הוא פי אחד וחצי ממספר הקבועות בבתי שימוש ציבוריים לגברים?

דוד פילזר:

זה נכון לגבי מקרה זה, אבל זה לא כך בכל מקרה.

היו"ר סאלח טריף:

פי שלוש.

דוד פילזר:

היתה גם הנחה, שבחלק מהמקרים, יש לנשים צורך ביותר כיורים.

אילנה מישר:

אין לנו הערות לגבי התקנות עצמן, שהוגשו היום לאישור משרד הבריאות, אבל לגבי ההל"ת עדיין לא סיימנו את הליך ההתייעצות ויש לנו הגשות לתיקונים.

אברהם פורז:

עדיין לא הבנתי עד היום מדוע יש בתי שימוש ציבוריים נפרדים לנשים ולגברים.

היו"ר סאלח טריף:

מפאת צינעת הפרט.

אברהם פורז:

מדוע צריך להגיע למצב, שלפעמים יש תור עצום בבתי שימוש ציבוריים לגברים, ואילו בבתי שימוש ציבוריים לנשים אין כלל תור, או להיפך, ואין אפשרות כניסה לבתי השימוש הפנויים? צריכים להיות תאים משותפים לשני המינים, אין כאן עניין של חוסר צניעות.

היו"ר סאלח טריף:

איני חושב שדולת הנשים תתלהב מהרעיון.

דפנה הקר:

זה רעיון יפה, וצריך לשקול אותו.

אברהם פורז:

האם ההצעה שלי אסורה לפי החוק? אם במקום כלשהו רוצים להתקין בתי שימוש ציבוריים משותפים לשני המינים, האם זה אסור?

דוד פילזר:

אני מניח שאז ההעדפה לנשים לא תהיה ברורה, מה שהחוק קובע היום.

אברהם פורז:

החוק קובע העדפה לנשים, אבל אם בתי שימוש ציבוריים יהיו פתוחים לשני המינים, אין השימוש בהם חסום בפני הנשים. האם התקנות סותרות תזה זו?

אבי פורטן:

התקנות חלות רק כל עוד יש הפרדה.

דפנה הקר:

השאלה היא האם יש חובת הפרדה בבניינים ציבוריים.

מרים פרנקל-שור:

מה מסמלים הסוגריים שבטבלה 3.26.3 סידורים תברואתיים מינימליים בבניינים?

דוד פילזר:

הם מתייחסים להערות ביניים בצד שמאל של הטבלה.

מרים פרנקל-שור:

האם תוכלי לחזור על ההערה שלך, גברת אילנה מישר?

אילנה מישר:

יש פרטים בטבלה שעדיין לא "סגורים". לא ידענו שהתקנות תוגשנה לאישור היום, אבל מכיוון שטכנית האישור של הוועדה מתייחס לתקנות ולא להל"ת, לא ביקשנו לדחות את הדיון.

מרים פרנקל-שור:

האם ההל"ת אינן חלק מהתקנות?

אבי פורטן:

הוועדה מבקשת לאשר את התקנות שהקראתי, כאשר התקנות מגדירות בדיוק מתי אפשר לתת פטור. הוועדה צריכה לאשר את הפטור, תקנה 1 (ג), מהעקרון הכללי ש"בבית שימוש ציבורי יהיה המדור המיועד לנשים גדול בשטחו ובמספר הקבועות שבו מן המדור המיועד לגברים באותו מקום".

היו"ר סאלח טריף:

האם הפרטים בטבלה ניתנים לשינוי?

אבי פורטן:

הם ניתנים לשינוי בכפוף לעקרון הכללי שהוזכר לעיל, למעט תקנה 1 (ג). ועדת הל"ת היא ועדה בין-משרדית, שיושבים בה אנשי מקצוע מכל התחומים. אמנם אנשי משרד הבריאות היו שותפים בהתקנת התקנות במסגרת ועדת משנה של המועצה הארצית ובמסגרת ועדת הל"ת, אבל אנו מוכנים לבחון בשנית את בקשתם.

אברהם פורז:

כל מי שהתנסה בטיסות במטוסים, יודע שיש בתי שימוש משותפים לגברים ולנשים, הממוקמים במקומות שונים במטוס.

היו"ר סאלח טריף:

טיסה במטוס היא עניין של כמה שעות, הרי לא תחייב בתי שימוש נפרדים לגברים ולנשים במטוס.

אברהם פורז:

כל הבעיה יכולה היתה להיפתר אם היינו עושים בתי שימוש משותפים לכולם.

מרים פרנקל-שור:

בטאור אייר יש בתי שימוש נפרדים לגברים ולנשים.

דפנה הקר:

הבעיה היחידה שיכולה לעלות היא, שמבחינה טכנית המשתנות בבתי שימוש ציבוריים לגברים חוסכות מקום, כך שיכול להיות שחסכוני יותר להשאיר את המצב כמות שהוא.

אברהם פורז:

יתכן שאת צודקת, אבל על הנשים להילחם להעביר את בתי השימוש הציבוריים למתכונת אחידה עם תאים, כאשר אפשר להוסיף לתאים כיור ומראה. אין הבדל גדול בין משתנות לאסלות, מלבד העובדה שהאסלות מתוחמות.

היו"ר סאלח טריף:

אנו מאשרים את התקנות בדבר בתי שימוש לנשים בבניינים ציבוריים.

3. תקנות התכנון והבניה (שיעור אגרות להגשת עררים בפני ועדת ערר לפי סעיף 12א. לחוק), התשנ"ז-1996

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

כעת נדון בתקנות התכנון והבניה (שיעור אגרות להגשת עררים בפני ועדת ערר לפי סעיף 12א. לחוק), התשנ"ז-1996. האם אגרות אלה מבוססות על חישוב כלכלי, או שהן דבר אינטואיטיבי?

דוד פילזר:

שאלה זו נשאלה בכנסת הקודמת במסגרת הדיונים שהיו בוועדה זו, עוד לפני שפעלה ועדת הערר. בחישוב רחב ולא מדויק המחיר הוא יותר מ-1,000 שקלים להליך, כלומר האגרה אינה מכסה את העלות הכוללת של הדיון בוועדת הערר.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

האם בוועדת הערר אנשים מקבלים שכר לפי ישיבות, או שחלק מהם עובדים קבועים, ואי לכך מקבלים שכר קבוע?

אבי פורטן:

נציג מתכנן המחוז הוא עובד מדינה.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

היו"ר מקבל שכר נפרד.

אבי פורטן:

שאר חברי הוועדה מקבלים שכר לפי שעות.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

האם הסגל הקבוע של הוועדה מקבל שכר לפי שעות ולא שכר קבוע? ככל שהוועדה תטפל ביותר תיקים, תרד באופן יחסי העלות לכל תיק ותיק, האם יתכן שהאגרות הן כה גבוהות מפני שזוהי רק תחילת דרכה של הוועדה?

אבי פורטן:

חברי הוועדה, למעט נציג מתכנן המחוז, מקבלים שכר יועץ לפי שעות בפועל, והחברות המנהלות, האחראיות על שכירת המבנים ועל שרותי המזכירות, מקבלות לפי סכום המכרז, שעשה משרד הפנים.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

האם אנו מוסמכים לאשר את האגרות לתקופת נסיון כדי לקבל תמונה כלשהי? על האגרות לכסות, פחות או יותר, את עלויות ההליכים, שכן פועלת הטקסטיל בבית-שאן לא צריכה לממן את אגרות העררים ממסיה.

מרים פרנקל-שור:

זה נכון, אבל עלינו לחשוב על האפשרות שהיא תרצה פעם לגשת לוועדת הערר, ואז תראה שהאגרה עולה 1,500 שקלים.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

יש הבחנה בין היזם לבין המתנגד. היזם הוא מי שביקש תכנית בניין ערים, היתר, שימוש חורג, הקלה, או תשריט לחלוקת קרקע. בדרך כלל עומד מאחורי היזם אינטרס כלכלי גדול למדי, וגם אם אדם פרטי מבקש אישור בניה, בכל מקרה הוא עומד בפני פרויקט של אלפי דולרים. יחסית להיקף הפרוייקטים, סכום של 1,000 שקלים אינו סכום גדול כל כך, אבל יתכן שלא כך לגבי הקלה בקווי בניין.

אבי פורטן:

לא משלמים פעמיים על ההיתר עצמו ועל ההקלה בהיתר, אלא על היתר שיש בו הקלה.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

נניח מקרה שאדם הגיש בקשה להיתר, ובין היתר ביקש שיתנו לו סטיה של עשרה אחוז בקו בניין צדדי, כשכל הסטיה היא עשרים או שלושים סנטימטר, והוחלט לאשר לו את כל בקשותיו, מלבד סטיה בקו בניין. יש הבדל בין מקרה כגון זה לבין מקרה בו הוגשה תכנית שלא אושרה לבניית שלושים קומות. יתכן שצריך היה לעשות קלסיפיקציה "חכמה" יותר בתוך קבוצה (1).

דוד פילזר:

דנו בהצעות אלו בהרחבה במספר פורמים כאן, אך הן לא התקבלו לבסוף כי היתה העדפה לשמור על הפשטות היחסית של החישוב ושל הטיפול בעניין. אכן לא הוחלט על אגרה אחידה לכל, אבל ניתן לדעת מראש את סכום האגרה לפי סוג הבקשה. האגרה לא משולמת ישירות לוועדה, אלא בבנק הדואר. אם ניכנס לפרטים, האדם הפרטי לא תמיד ידע מה עליו לשלם, וזה עלול לגרום לביבלולים.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

בבתי משפט יש איזושהי קורלציה בין האגרה לערך ההליך, כאשר בתביעות כספיות האגרה המוטלת היא אחוז מהתביעה, אך בתביעות שלא ניתן לאמוד בכסף, מוטלת אגרה קצובה.

מרים פרנקל-שור:

בבית משפט האגרה היא נמוכה ולא מגיעה ל- 1,000 שקלים.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אגרה בסך 1,000 שקלים מוצדקת במקרה של תכנית בניין ערים, אך במקרה של היתר - תלוי במה מדובר.

אבי פורטון:

הקושי בתקנות אלה הוא קושי פרקטי, הן טעונות התייעצות עם אנשי המועצה הארצית, אישור שר האוצר, שר הפנים וועדה נכבדה זו.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אם נאשר לכם רק חלק מסכום האגרה, לא תצטרכו לחזור לאף אחד מגורמים אלה, כי המרובה מכיל את המועט. אם נאשר סכום של 750 שקלים בלבד במקום 1,000 שקלים, לא תהיה לכם בעיה לפרסם זאת כבר מחר, כי יש הסכמה של כל הגופים לגבי סכום זה. אנשי המועצה הארצית דורשים סכום גבוה מ-750 שקלים, אך הם לא אמרו שאם הסכום אינו 1,000 שקלים, הוא יהיה אפס.

דוד פילזר:

שר האוצר קבע סכומים גבוהים יותר בהתייעצות המקורית, והתעקש על כך. הגישה במשרד האוצר היתה שחלק מהעריים הם הליך המעכב את הבניה, ולכן צריך אגרות גבוהות שתמנענה עריים טורדניים. אנו מציעים פשרה.

מרים פרנקל-שור:

אין זו פשרה.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אני מציע שלגבי תכנית בניין ערים האגרה תשאר 1,000 שקל, היתר - אם הוא לבניית מבנה עזר של שטח עד עשרים מטר, דוגמת אישור לבניית סככה או דוגמתה - סכום האגרה יהיה 750 שקלים. הקלה - אם אינה הקלה כמותית, כפי שהיא מופיעה בתיקון 26, וזוהי הקלה רק בקווי בניין ודוגמתם - סכום האגרה יהיה גם 750 שקלים. לגבי סעיף (2) - נאשר אגרה בסך 300 שקלים. מדוע אתם דורשים אגרה בסך 1,500 שקלים בסעיף (3) - ערר לפי סעיף 198 לחוק- שהרי מדובר בוויכוח על פיצויים?

דוד פילזר:

אם נבצע שינויים אלה, ואלה הם שינויים קטנים - 750 שקלים במקום 1,000 שקלים - נצטרך לחזור למשרד האוצר.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

בשני מקרים קטנים אנו מורידים את הסכום מ-1,000 שקלים ל-750 שקלים: אם זהו מבנה עזר עד עשרים מטר, ואם זוהי הקלה שאינה כמותית, כמו בקווי בניין. סעיף (2) - אנו מאשרים אגרה בסך 300 שקלים. אין זה מוצדק לבקש מהעורר אגרה כה גבוהה בסך 1,500 שקלים בסעיף (3), כי זה סך הכל ויכוח על פיצויים.

אבי פורטון:

אבל מדובר בתביעות בסדרי גודל של מיליוני שקלים.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אולי נחליט על אחוזים?

אבי פורטן:

תקנה 5 מאשרת החזר תשלום כאשר התקבל הערר.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

בסעיף (3) אני מציע להטיל אגרה בסך 1,000 שקלים בשלב זה, וכמו-כן אני מציע לכם לחשוב על שינוי האגרה בסעיף זה לפי ערך התביעה כמו בבתי משפט. בסעיף זה כבר קל לחשב את ערך ההליך, כי מדובר בתביעות כספיות. אני מציע לכם לעקוב אחר תקנות בתי המשפט אגרות, ולהטיל אגרות בדומה להם.

אבי פורטן:

אם כך, עדיף שהאגרה תהיה בסך 1,500 שקלים, כי הסכום באחוזים יהיה הרבה יותר גבוה מכך.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אני מאשר את התקנות לתקופה של שנה, ובעוד שנה, כאשר יצטבר לכם נסיון, בואו לוועדה שוב. בתקופה זו של שנה אתם יכולים להגיע לסכומים גבוהים יותר מ-1,000 שקלים לגבי סעיף (3), כי מדובר בתביעה כספית לפי סעיף 197 בסכומים של מיליונים. מצד אחד אתם דורשים סכומים גבוהים מדי, ומצד שני דורשים סכומים נמוכים מדי. לדוגמה, כשמדובר בסעיף 197 בתביעה של מיליונים, למה שהוועדה תשב שעות על גבי שעות בעבור 1,000 שקלים? בסעיף (3) אני מציע להטיל אגרה בסך 1,000 שקלים, ושתחזרו אלינו עם הצעה לשנות את האגרה כפי שנהוג בבתי המשפט אגרות.

מרים פרנקל-שור:

בסעיף 5 נאמר: "התקבל הערר, כולו או מקצתו, רשאית ועדת הערר לפטור את העורר מתשלום האגרה". אם אדם זכה בתביעה, יש להחזיר לו את ההוצאות.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

יש לנסח שוב את סעיף 5, איני יודע אם יש לכם סמכות לעשות זאת לפי החוק. האם אתם יכולים במקרה כזה לחייב את הוועדה המקומית בעלות הערר?

אבי פורטן:

לא.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אנו נאשר לכם את סעיף 5 כפי שהוא.

מרים פרנקל-שור:

מדוע אם התקבל הערר, העורר לא יקבל את ההוצאות בחזרה?

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

זהו רמז.

מרים פרנקל-שור:

זהו אינו רמז, עלינו לכתוב זאת כמו בבית משפט.

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

בבית משפט קשה להטיל את האגרה על הצד השני. אם צריך תיקון חוק, עליכם להעביר זאת לוועדה, ואם לא - עליכם ליזום אותו. אם התקבל הערר, צריך להיות ברור שאין העורר משלם את האגרה, ובמקרה כזה אפשר לחייב את הצד השני לשלמה.

אבי פורטן:

האם אפשר להכניס זאת לתיקון 45?

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

כן. סעיף הצמדה וסעיף תחילה - נשארים בעינם. בעוד שנה נבדוק את העניין, כאשר התקנות חלות מ-01.01.97 עד 01.01.98. בסעיף (3) עליכם לדרוש אגרה לפי ערך התביעה, כי סכומים של 1,000 שקלים, ואפילו של 1,500 שקלים, הם סכומים נמוכים מאד עבור הליכים שיכולים להיות ממושכים מאד.

שלום ברזילי:

מתי יוחלט שהאגרה תהיה לפי ערך התביעה?

מ"מ היו"ר אברהם פורז:

אני מציע לאנשי משרד הפנים להגיש זאת כהצעה מתוקנת.

תודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:15